

சிலப்பதிகாரத்திற் பண்பாட்டுக் கோலங்கள்

(ஆய்வரங்கு – 2002)

ஆய்வுக்கட்டுரைகளின்
சுருக்கத் தொகுப்பு

இந்து சமய விவகார அவைவல்கள் அமைச்சு
இந்து சமய கலாசார அவைவல்கள் திணைக்களம்

சிலப்தீகாரத்தீற் பண்பாட்டுக்
கோலங்கள்

(ஆய்வரங்கு - 2002)

ஆய்வுக்கட்டுரைகளின் சுருக்கத்
தொகுப்பு

இந்து சமய விவகார அலுவல்கள் அமைச்ச
இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்

ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದ್ವಾರಾ
ನಿರ್ವಹಿತ

(೨೦೦೨ - ಕಾಲ್ಯಾಂತರ)

ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದ್ವಾರಾ ನಿರ್ವಹಿತ
ಪತ್ರಾಕ್ಷರ

ಎಂಬೆ, ಮೈಸೂರು, ಕರ್ನಾಟಕ ಭಾರತದಲ್ಲಿ
ಖಾತೆಗಳನ್ನಿಂದ ಸಾರ್ಥಕ, ವಿಧಿಯಾದ್ಯಾ ಕಾರ್ಯ

அகைப்பிதழ்

ஆய்வரங்கு 2002

சிலப்பதிகாரத்திற்
பண்பாட்டுக்கோலங்கள்

தொடக்க வைபவம்

22.06.2002 சனிக்கிழமை மு.ப.9.30மணி
கைலாசபதி அரங்கு,
யாழ். பல்கலைக்கழகம்

இந்து சமய விவகார அலுவல்கள் அமைச்சு
இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் தினைக்களாம்

Invitation

RESEARCH SEMINAR 2002

Religion and Culture depicted in
Cilappatikaram

Inaugural Ceremony

22.06.2002 Saturday 9.30 a.m
Kailasapathy Hall,
University of Jaffna.

ஈய்வரங்கு 2002

பொருள் : சிலப்பதிகாரத்திற் பண்பாட்டுக்
கோலங்கள்

இடம் : கைலாசபதி அரங்கு
யாழ்பல்கலைக்கழகம்

தலைமை : போராசிரியர் ஆ. சண்முகதாஸ்
பீடாதிபதி,
பட்டப்பின்படிப்புக்கள் பீடம்
யாழ், பல்கலைக்கழகம்

பிரதம விருந்தினர் : மாண்புமிகு தியாகராசா மகேஸ்வரன்
இந்து சமய விவகார அமைச்சர்

சிறப்பு விருந்தினர் : பேராசிரியர் பொன்..பாலசுந்தரம்பிள்ளை
துணைவேந்தர்
யாழ். பல்கலைக்கழகம்

Research Seminar 2002

Title : Religion and Culture depicted
in CILAPPATIKARAM

Venue : Kailasapathy Hall,
University of Jaffna

Chair Person : Prof. A. Shanmugadas
Head, Department of
Post Graduate Studies,
University of Jaffna

Chief Guest : Hon. Thiagarajah Maheswaran
Minister of Hindu Religious Affairs

Guest of Hon our : Prof. Pon. Balasundaram Pillai
Vice Chancellor
University of Jaffna

நிகழ்ச்சிகள்

22.06.2002-சனிக்கிழமை

மு.ப 9.30	மங்கள விளக்கேற்றல்
9.35	வேத மந்திர பாராயணம்
9.40	திருமுறை ஓதல்
9.45	வரவேற்புரை
திரு.க.பரமேஸ்வரன்
செயலாளர்
இந்து சமயவிவகார அலுவல்கள் அமைச்சு
9.55	ஆசியுரை
சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த
பரமாச்சாரிய சுவாமிகள்
ஆதீன முதல்வர், நல்லை ஆதீனம்
10.00	அறிமுக உரை
பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன்
10.20	தலைமையுரை
பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ்
10.35	சிறப்பு விருந்தினர் உரை
பேராசிரியர் பொன்.பாலசுந்தரம்பிள்ளை
10.40	பிரதம விருந்தினர் உரை
மாண்புமிகு தியாகராசா மகேஸ்வரன்
	நிறைவுரை
திருமதி. சாந்தி நாவுக்கரசன்
இவ்வைபவத்திற் கலந்துகொள்ளுமாறு தங்களை அன்புடன்
அழைக்கின்றேன்.

சாந்தி நாவுக்கரசன்

பணிப்பாளர்

இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்

248 1/1 காலி விதி, கொழும்பு - 04

PROGRAMMES

22.06.2002 – SATURDAY

- 09.30 a.m. Lighting the Oil Lamp
09.35 a.m. Chanting of 'Veda Manthiram'
09.40 a.m. Thirumurai Recital
09.45 a.m. Welcome Address
Mr.K. Parameswaran
Secretary
Ministry of Hindu Religious Affairs
09.55 a.m. Address
Srimath Somasundara Thesiga
Gnanasambanatha
Paramacharya Swamykal
Head, Nallur, Aatheenam, Jaffna.
10.00 a.m. Inaugural Address
Prof. S. Pathmanathan
Address by Chair Person
Porf. A.Shanmugadas
Address by the Guest Of Honour
Prof.Pon.Balasundaram Pillai
Address by the Ghief Guest
Hon. Thiagarajah Maheswaran
Minister of Hidu Religious & Cultural Affairs
Vote of Thanks
Mrs. Shanthi Navukkarasan

you are cordially invited to attend the ceremony.

Shanthi Navukkarasan
Director

Dept.of Hindu Religious & Cultural Affairs
248 1/1 Galle Road, Colombo – 04

22.06.2002-சனிக்கிழமை

பி.ப 2.00 மணி

முதலாம் அமர்வு

“நாலும் காலமும்”

தலைமை

பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன்

பி.ப

2.45 - ஆசிரியரும் இலக்கியப் பண்புகளும்

பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ்

3.30 - அறமும் அரசியலும்

பேராசிரியர் வி. சிவசாமி

4.15 - உளப்பகுப்பாய்வு நோக்கில் சிலம்பில்

சில செய்திகள்

திரு.அன்றன் டயஸ்

5.00 - சிலப்பதிகாரமும் மணிமேகலையும்

வித்துவான் திருமதி. வசந்தா வைத்தியநாதன்

5.45 - சமூகபண்பாட்டு மாற்றங்களிடை கண்ணகியின்

அடையாளம்

கலாநிதி என். சண்முகலிங்கன்

23.06.2002-ஞாயிறுக்கிழமை

மு.ப 9.30 மணி

இரண்டாம் அமர்வு

“சிலப்பதிகாரத் தமிழகம்”

தலைமை

பேராசிரியர் குருசாமி சேதுராமன்

ஆசியுரை

சிவத்தமிழ் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி

தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்

மு.ப

9.30 - நகரங்களும் பட்டினங்களும்

பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன்

10.15 - அரசுகளும் நாட்டுப் பிரிவுகளும்

பேராசிரியர் க. சிற்றும்பலம்

11.00 - சமணமும் தமிழும்

பேராசிரியர் வெள்ளைச்சாமி வேதாசலம்

11.45 - மக்கள் குழுமங்களும் தெழில் முறைகளும்

கலாநிதி செ. யோகராசா

12.30 - உரையாசிரியரும் பதிப்பாசிரியரும்

கலாநிதி எஸ். சிவவிங்கராஜா

23.06.2002-ஞாயிறுக்கிழமை

பி.ப 2.00 மணி

முன்றாம் அமர்வு

“சமயதெழிகளும் கோயில்களும்”

தலைமை

பேராசிரியர் சி.க.சிற்றம்பலம்

பி.ப

- 2.45 - தமிழகத்தில் வைணவம்
பேராசிரியர் கு. சேதுராமன்
- 3.30 - சிலப்பதிகாரக் காலப் பின்னணியில் தொல்லியற் சான்றுகள் காட்டும் ஈழத்துச் சிவ வழிபாடு கலாந்தி ப. புஷ்பரட்னம்
- 4.15 - சிலப்பதிகாரம் சித்தரிக்கும் பெண் தெய்வங்கள் திருமதி அம்பிகை ஆனந்தகுமார்
- 5.00 - சிலப்பதிகாரம் காட்டும் சமூக நீதி
பேராசிரியர் ஞா.ஞானகுமாரன்
- 5.45 - சிலப்பதிகாரத்தில் அடைக்கலச்சிந்தனை திரு. வெ. க. சிவப்பிரகாசம்

24.06.2002-திங்கட்கிழமை

முப 9.30 மணி

வி நான்காம் அமர்வு

“சிலப்பதிகாரக் கதாபாத்திரங்கள்”

தலைமை

பேராசிரியர் எஸ். வேதாசலம்

ஆசியுரை

அருட்கவி அளவையூர் சீ. விநாசித்தம்பி

மு.ப

9.30 - கண்ணகியும் மாதவியும்

கலாநிதி மனோன்மணி சண்முகதாஸ்

10.15 - பத்தினித்தெய்வம்

பேராசிரியர் சித்திரலேகா மெளனகுரு

11.00 - கோவலன்

கலாநிதி துரை மனோகரன்

11.40 - சிலப்பதிகாரத்தில் பெண் - ஒரு நோக்கு

பேராசிரியர் சோ.கிருஷ்ணராஜா

12.30 - சிலப்பதிகாரத்தில் கோவலன், கண்ணகி, மாதவி, பாத்திரங்களுக்கிடையிலான பரஸ்பரத் தாக்கம்

திரு.கே.சிவானந்தமூர்த்தி

24.06.2002-திங்கட்கிழமை
பி.ப 2:00 மணி
ஜாந்தாம் அமர்வு
“சிலப்பதிகாரத்தில் கலைகளும், பண்பாடும்”

தலைமை

பேராசிரியர் வி. சிவசாமி

பி..ப

- 2..45 - கூத்தும் பரதமும்
பேராசிரியர் சி.மெளனகுரு
- 3:15 - சிலப்பதிகாரம் சித்திரிக்கும் தலைக்கோல்
கலாநிதி எஸ். வேல்முருகு
- 4:00 - சிலப்பதிகாரத்தில் அழகியல்
திருமதி கிருஷ்ணவேணி நோபேர்ட்
- 4:45 - சிலப்பதிகாரம் - கொண்டதும், கொடுத்ததும்
திரு.க.இருகுபரன்
- 5:15 - சிலப்பதிகாரமும் தமிழர் நாட்டுப் புறவியலும்
திரு. பெ.பேரின்பராசா
- 6:00 - சிலப்பதிகார இசைத் தமிழ்
பிரம்மழீ என். வீரமணி ஜயர்.

தொகுப்புரை

பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன்

பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ்

நன்றியுரை

திரு. எஸ். தெய்வநாயகம்

“சிலப்பதிகாரப் பண்பட்டுக் கோலங்கள்”

பேராசிரியர் அ.சண்முகதாஸ்

தமிழ் நாட்டுக் கதையினையும் கதை மாந்தர்களையும் கொண்டு தமிழிலே இரண்டு காவியங்கள் தோன்றின. ஒன்று சிலப்பதிகாரம், மற்றையது பெரியபூராணம். முதலில் தோன்றிய தமிழ்க் காப்பியம் சிலப்பதிகாரத்தின் ஆசிரியர் இளங்கோவடிகள் மன்னவர் வாழ்வினையும் துறவற வாழ்வினையும் நன்குணர்ந்தவர். சிலப்பதிகார ஆசிரியர் துறவியல்லர். அவன் சேரன் செங்குட்டுவனின் தம்பியான இளவரசனே எனக்கூறுவாரும் உளர். சேரமன்னனின் தம்பியினை ‘ஜயன் அடிகள்’ என்று வழங்குவதுண்டு. இதனால் இளங்கோவடிகள் துறவியல்ல என எண்ண இடமுண்டு. அவர் இயற்றிய காவியத்தின் இலக்கியப் பண்புகள் சிலவற்றை விளக்குவதாக இக்கட்டுரை அமையவுள்ளது.

காவியம் கட்டமைப்பு. கதை மாந்தர் குணாலப் புலப்பாடு, காவியக் கோட்பாடுகளை முழுமைசெய்தல், இவையாவற்றுக்கும் பயன்படும் அணிநலன்கள் என்னும் சிறு பிரிவுகளாகக் கட்டுரைப் பொருள் பிரிக்கப்பட்டு ஆராயப்படும். ஏற்ற எடுத்துக்காட்டுகளுடன் விமரிசன நோக்கிலும் பகுப்பாய்வு அடிப்படையிலும் விவரணப் பாங்கிலும் கட்டுரை அமையவுள்ளது. இக்கட்டுரைப் பொருள் தொடர்பாக முன்னெழுந்த கட்டுரைகள் நால்கள் சுட்டப்படும்.

அறமும் அரசியலும்

பேராசிரியர்.வி.சிவகாமி

எந்நாட்டு வரலாற்றிலும் அரசியல் மிகப் பிரதான காரணிகளிலொன்றாகும். தென்னாசிய வரலாறும் இதற்குப் புறநடையன்று. இப்பிராந்திய வரலாற்றினை நன்கு விளங்கிக் கொள்ளுவதற்கு, இப்பாந்த நிலப்பரப்பிழக்குரிய பொதுப் பண்புகளும், இதன் வெவ்வேறு பிராந்தியங்களிலே நிலவியவரும் சிறப்புப் பண்புகளும் கவனிக்கப்பட வேண்டியவை. பரந்த நிலப்பரப்பு ரீதியாகவும். அதிலுள்ள பிராந்தியங்கள் வாரியாகவும் நிலவியவரும் பொதுவான அமிசங்களிலொன்றாகத் தமிழிலே அறமெனவும். வடமொழியிலே தர்மம் எனவும் பிராகிருத மொழிகளிலே தம்மம் எனவும் கூறப்படுவது மிக முக்கியமானதாகும். தென்னாசிய அரசியலில் மட்டுமன்றிச் சமயம். சமூகம். பண்பாடு முதலிய, பலவற்றிலும் தன் முக்கியத்துவத்தினைக் குறைத்த மதிப்பிடமுடியாது. வடஇந்தியாவிலே வேதகாலம் தொட்டும் தமிழகத்திலே சங்ககாலம் தொட்டும் இதன் முக்கியத்துவத்தினை அவதானிக்கலாம்.

சிலப்பதிகாரத்தை மையமாக வைத்து இவ்விடயம் எடுத்துக் கூறப்படவிருப்பதால், குறிப்பாகச் சிலப்பதிகாரத்திற்கு முந்பட்டகாலநூல்களான சங்கநூல்கள். திருக்குறள் போன்றவற்றில் இது பற்றிய கருத்துக்கள் எந்த அளவுக்குப் பின்னணியாக உள்ளன என்பதும் முதலிலே விளக்கப்படும். பின்னர் சிலப்பதிகாரம் கூறும் பிரதான மூன்று கருத்துக்களிலொன்றான “அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு அறம் கூற்றாவது” விளக்கமாக எடுத்துரைக்கப்படும். முடிவிலே சிலப்பதிகாரம் கூறும் சில அறவியற் கருத்துக்கள் சுட்டிக்காட்டப்படும்.

உள்பகுப்பாய்வு நோக்கில் சிலப்பதிகாரச் செய்திகள்.

கந்தசாமி அன்றங்டயஸ்

தமிழர் பண்பாட்டு வரலாற்றின் ஒரு காலகட்டத்து வாழ்வியல் உண்மைகளைச் சிலப்பதிகாரம் எடுத்துக்கூறுகிறது. கோவலன், கண்ணகி, மாதவி ஆகிய பிரதான பாத்திரங்களினாடாக அக்கால வாழ்க்கை முறையினை சிலப்பதிகாரத்தில் நாம் கண்டு கொள்ளலாம். வாழ்க்கை என்பது பெளதீக இருப்பினை மட்டும் கூட்டுவதில்லை. உள வாழ்க்கையையும் அது உள்ளடக்கும். நனவிலியின் வெளிப்பாடாக பலியிடல், மதுரைளிப்பு, கனவு, முலைதிருடுதல், மறுபிறப்புணர்வு போன்றவை பற்றிய செய்திகளும் சிலப்பதிகாரத்தில் காணப்படுகின்றன. சிலப்பதிகாரத்தில் காணப்படும் மேற்படி நனவிலி வெளிப்பாடுகளை உள்பகுப்பாய்வு நோக்கில் இக்கட்டுரை மதிப்பிட முயல்கிறது.

சிலப்பதிகாரம்-பதிப்பும் உரையும்.

கலாநிதி.எஸ்.சிவலிங்கராஜா.

மஹந்தமிழ்நூற்பதிப்புப் பின்னணியிலே சிலப் பதிகாரப் பதிப்பு முயற்சிகள் பற்றிய சுருக்கமான அறிமுகத்துடன் இக்கட்டுரை ஆரம்பமாகின்றது. சிலப் பதிகாரத்திற்கு எழுந்த உரைகளிலே அரும்பதவுரை, அடியார்க்கு நல்லார் உரை, ந.மு.வேங்கடசாமிநாட்டார் உரை ஆகியவற்றை ஆதாரமாகக் கொண்டே இவ்வாய்வு செய்யப்படுகின்றது. சிலப்பதிகாரத்தின் சில பகுதிகளுக்குப் பின்வந்தோர் எழுதிய உரை ஆகியவற்றை ஆதாரமாகக் கொண்டே இவ்வாய்வு செய்யப்படுகின்றது. சிலப்பதிகாரத்தின் சில பகுதிகளுக்குப் பின்வந்தோர் எழுதிய உரைகளையோ, சிலப்பதிகாரத்திற்கு எழுந்த வியாக்கியானங்களையோ இக்கட்டுரையில் விரிவாக நோக்கவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அரும்பதவுரையாசிரியர், அடியார்க்கு நல்லார், வேங்கடசாமிநாட்டார் ஆகியோரின் உரைகளின் தன்மையையும், பாங்கினையும், நோக்கினையும் சுட்டிக்காட்டுவதே இக்கட்டுரையின் பிரதான நோக்கமாகும். குறிப்பாக இந்த முன்று உரையாசிரியர்களும் கூறும் சொற் பொருள் விளக்கம், பாடபேதம், இலக்கணக்குறிப்பு, மேற்கோள்கள், பண்பாடுபற்றிய செய்திகள் என்ற பகுப்பினுள்ளேயே பதிப்பும் உரையும் என்னும் இக்கட்டுரை அமைகின்றது. பதிப்பாசிரியர்களுக்கு உரையாசிரியர்கள் உதவியவாறும் நோக்கப்பட்டுள்ளது.

தமிழகத்தில் வைணவம்

பேராசிரியர் கு.சேதுராமன்

வைணவம் இந்தியாவின் தொன்மையான வைதீகச் சமயப் பிரிவுகளில் ஒன்றாகும். வேதகாலத்தில் சிறுதெய்வமாக இருந்த விஷ்ணு புராண காலத்தில் பிரபலமடைந்த கடவுளாக வணங்கப்பட்டார். விஷ்ணுவை வணங்கியவர்களே வைணவர் எனப்பட்டனர். ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் அவர் அசுரர்களை அடக்குவதற்காகவும் தருமத்தை நிலைநாட்டுவதற்காகவும் எடுத்த அவதாரங்கள் பலவென்றும் அவற்றில் பத்து அவதாரங்கள் சிறப்பிடம் பெற்றவை எனவும் குப்தர் காலத்திலேயே (கி.பி. 4-ம் நூற்றாண்டுகளில்) பரவலாக நம்பப்பட்டு சிற்பங்களும் வடிக்கப்பட்டன. அவ்வாறு வடநாட்டில் பிரபலமடைந்த வைணவம் தமிழகத்தில் சங்ககாலத்திலிருந்தே சிறப்பு ற்றிருந்தது என்பது தெளிவு. புறநானூற்றில் சூரியனை விஷ்ணுவாக வணங்கியது பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது. பத்துப்பாட்டுப் பாடல்களில் விஷ்ணுவின் அனந்தசயனம் பற்றியும் நான்முகனான பிரம்மன் அவனது உந்திக் கமலத்திலிருந்து தோன்றியது பற்றியும் தெளிவாக விளக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். மதுரைக்காஞ்சி, முன்றிடி நிலமளந்த விஷ்ணு (திரிவிக்ரமன்) தனது மார்பிலே ஸ்ரீவத்சம் அணிந்திருந்ததாகக் கூறுகிறது. மூல்லைப் பாட்டில் விஷ்ணுவின் ஆயுதங்களாக சங்கு, சக்கரங்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. விஷ்ணுவின் விஷூக அமைப்புக்களான

வாக்தேவன், சங்கர்சனன், காமன் அல்லது பிரத்யும்னன் மற்றும் அனிருத்தன் ஆகியவர்கள் பற்றிய செய்திகள் பரிபாடலில் காணக்கிடைக்கின்றன. சங்கம் மருவிய நூலான சிலப்பதிகாரத்தில் விஷ்ணு கோயில்பற்றி, ‘நீலமேனி நெடியோன் கோயில்’ என்று விளக்கப்பட்டுள்ளது. பல்லவர் கல்வெட்டுகளில்கூட விஷ்ணுவின் அவதாரங்கள் மத்ஸயம், கூர்மம், வராகம், நரசிம்மம், வாமணம், ராமர், பரசுராமர், பலராமர், புத்தர், கல்கி என்னும் பத்து என்று குறிக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணமுடிகின்றது.

பக்தி இயக்கக் காலத்தில் சைவ நாயன்மார்களும், வைணவ ஆழ்வார்களும் தத்தம் கடவுளரின் சிறப்புக்களைப் புகழ்ந்து பாடியதோடு ஒருவர் மற்றொருவரினும் சிறப்புப் பெற்றவர் என்ற கருத்தினை வலியுறுத்தவும் செய்தனர். இதே காலத்தில் தான் சமரச உணர்வும் வெளிப்பட்டு ஹரியும் ஹரனும் இணைந்த ஹரிஹர சிற்பமும் உருவானது. ஆழ்வார்களின் நாலாயிரத்தில்யீப் பிரபந்தத்தில் கிருஷ்ணர்-நப்பின்னை வழிபாடு பற்றி ஏராளமான செய்திகள் தரப்பட்டுள்ளன. ஆண்டாளின் திருப்பாவை (கி.பி. 9ஆம் நூற்றாண்டு) யிலும், சைவக் குரவரான சுந்தரரின் தேவாரத்திலும் (எண் 7825 ஏழாம் திருமுறை) இதுபற்றிக் காணலாம். சுந்தரர் ‘பின்னை நம்பும் புயத்தான் நெடுமால்’ என்று கூறுகிறார். பலராமர், கிருஷ்ணர், நப்பின்னை வழிபாட்டுமுறை இருந்ததற்கான உதாரணமாக மாமல்லபுரத்துக் கோவர்த்தனகிரி மண்டபச் சிற்பம்

அமைந்துள்ளதைக் கூறலாம். ஆழ்வார்களின் தில்யப்பிரபந்தம் வைணவ வேதம் என அழைக்கப்படுகின்றது. ஒரே கடவுளைச் சுற்றியே பேசப்படும் சைவசமயத்திலிருந்து வேறுபட்டதாக வைணவம் வளர்ந்தது. அதாவது, விஷ்ணு, நாராயணன், கிருணன் ஆகியோரைச் சுற்றியதாக இருந்தது. விஷ்ணு பிரபஞ்சத்தைக் காக்கும் கடவுளாகக் கருதப்பட்டார்.

பல்லவர்களின் தொடக்காலம் வரையிலான வைணவ சமய வளர்ச்சி இலக்கியத்தின் அடிப்படையிலேயே அமைந்திருந்தது. பல்லவர்கள் இவ்விலக்கியச் செய்திகளுக்கு உயிரோட்டம் கொடுத்தனர். சிற்பங்கள் வடிக்கலாயினர். கோயில்களை எழுப்பினர். விஷ்ணுவின் முக்கிய அவதாரங்களுக்குக் கட்புலக்கலைவடிவம் கொடுக்கப்பட்டது. பூவராகர், திரிவிக்கிரமர், கிருஷ்ணர் அவதாரங்கள் சிறப்பிடம் பெற்றன. அதற்கான அரசியல் காரணங்களும் இருந்தன. பல்லவர்தம் சமகாலத்தவர்களான பாண்டியர்கள் தங்களது குடைவரைக் கோயில்களிலும், கட்டிடக் கோயில்களிலும் வைணவச் சிற்பங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தனர். சோழர்தம் ஆட்சிக்காலத்தில் சைவம் முதல் நிலையடையத் தொடங்கியது. அதாவது வைணவத்தின் வளர்ச்சியில் தொய்வு ஏற்பட்டது. எனவே, கி.பி. பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டளவில் இராமாநுஜரும் அவர்வழியினரும் வைணவ சமயத்தில் சீதிருத்தங்களைக் கொண்டுவர முயன்றனர்.

ஆழ்வார்களில் தாழ்ந்த குலத்தோன்றல்களான திருப்பாணாழ்வார், நம்மாழ்வார் ஆகியோருக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து, ஆழ்வார் சிற்பங்களைக் கோயில்களில் நிறுவி அவர்களுக்குப் பூசைகள் மற்றும் நிவந்தங்கள் செய்வித்து அதன் மூலம் தாழ்ந்த நிலையிலிருந்த சமுதாயப் பிரிவினரையும் வைணவச் சமயத்துள் இழக்கப்பாடுபட்டன். தேவியின் கருணையோடு இறைவனின் அருள்பெறலாம் என்ற கருத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவக் கோட்பாடுகளும், சிற்பங்களும் உருவாயின. விஜயநகர - நாயக்கர் (15-18 நூற்றாண்டுகள்) அரசுகள் தமிழகத்தில் வேரூன்றியபோது இராமாயணம், மகாபாரதம், பாகவதம் போன்றவையும் சிற்பங்களாக வடிக்கப்படலாயின. அவர்கள் வைணவ வளர்ச்சிக்கு முழுமுச்சுடன் பாடுபட்டன்.

இவ்வாறு இங்கு வைணவ வளர்ச்சியை
இரண்டு கட்டுரைகளாகப் பிரித்துக் காட்ட
முயற்சிக்கப்பட்டுள்ளது. மேற்கூறப்பட்ட கருத்துக்களை
இக்கட்டுரைகள்-

1. பல்லவர் தொடக்கத்திற்கு முந்தைய வைணவம் (சங்ககாலம், சிலப்பதிகார காலம்),
2. பல்லவர் மற்றும் அதற்குப் பிந்தைய வைணவ வளர்ச்சி (இலக்கியம், சிற்பம். கோயில்கள்)- விளக்கமாகவும் விரிவாகவும் வலியுறுத்துவனவாக அமைகின்றன.

“சில்பபதிகாரப் பண்பாட்டுக் கோலங்கள் கண்ணகியும் மாதவியும்”

கலாநிதி: மனோன்மணி சண்முகதாஸ்

சில்பபதிகாரம் என்னும் பாட்டுடைச் செய்யுள் நூலைக் காலத்தின் தேவைக்கு ஏற்ப அறிமுகம் செய்ய வேண்டியது தமிழ்ப்புலமையாளரின் கடமையாகும். இந்நூல் தோன்றிய காலத்தில் அதன் இலக்கு ஒன்று இருந்ததை நூலை ஆழமாகப் படிக்குமிடத்து உணரக்கிடக்கிறது. இயல். இசை. நாடகம் என்ற முத்தமிழ் பற்றிப்பேசும் சில்பபதிகார ஆசிரியரின் உள்ளார்ந்த நோக்கினை சிலப்பதிகாரத்திற்கு உரை செய்தோர் வெளிக்கொணர முயன்றுள்ளனர். ஆனால் நூலாசிரியர் இளங்கோவின் இலக்கியப் பணியின் செம்மையை இன்று கண்டு வியக்கும் நிலையில் அப்பணி காலத்தை வென்று நிற்பதைக் காணலாம். இளங்கோவின் நினைப்பு மனித வாழ்வியலின் தொடர்பு நிலையில் வீட்டிலிருந்து நாட்டுநடப்புவரையும் சென்றிருந்தது. மூன்று நாடுதமுவிய நிலையில் குடும்ப வாழ்வின் குலைவை அவர் எடுத்துக் காட்டும் பாங்கு தனித்துவமானது. கோவலன். கண்ணகி, மாதவி என்ற மூவரது குடும்பநிலையான தொடர்பின் வழியே பண்பாட்டின் கோலச்சிதைவைக் காட்டும் அவருடைய புலமைத்திறன் யாவரும் அறிய வேண்டிய

ஒன்றாகும். கண்ணகியைக் கருங்கண்ணாகவும் மாதவியைச் செங்கண்ணாகவும் விழியின் பார்வைநிலையிலே வரையறை செய்து குடும்ப வாழ்வின் நோக்கை அவர் நெறிப்படுத்த முயல்கிறார். தமிழர் பண்பாட்டின் அடித்தளமாகவும் அதனைப் பேணும் நிலைக்களமாகவும் பெண் விளங்கியதை வெகு துல்லியமாக எடுத்துக்காட்டுகிறார். பெண்மையின் ‘பேணல்’ மரபு அறுந்துவிடாமல் காத்த காற்சிலம்பை நினைவில் நிறுத்துகிறார். சிதைந்த குடும்ப நலத்தைச் சீரியம் செய்ய ஆற்றுப்படுத்துகிறார். அதனால் அவரது இலக்கியப் பணி கால தேச வர்த்தமானங்களைக் கடந்து நிலைத்து நிற்கிறது. தமிழ்மொழியின் பெருமைக்கும் அணிசெய்கிறது.

தமிழ்நாட்டில் சமணசமயம்

கலாநிதி.வெ.வேதாசலம்

தமிழ்நாட்டில் கி.மு மூன்றாம் நூற்றாண்டிலிருந்து அண்மைக்காலம் வரை சமணசமயம் தொடர்பான தொல்லியல் சான்றுகள், இலக்கிய, புராணசான்றுகள், ஏராளமாகக் காணப்படுகின்றன. தமிழ்நாட்டுச் சமுதாயப் பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்கு சமணர்கள் அளித்த பங்களிப்பு அளவிடற்கரியது.

சமணம் தொடர்பான மிகப் பழமையான கல்வெட்டுக்கள் மதுரையைச் சுற்றியுள்ள குகைத்தளங்களில் உள்ளன. இங்கு காணப்படும் கல்வெட்டுகள் தென்னிந்தியாவிலேயே மிகப் பழமையானவை. சிரவணப்பெளகோளாவிலிருந்து தமிழ்நாட்டிற்குச் சமணம் பரவியதாகக் கருதுவர். சந்திரகுப்தமௌரியர் சமண முனிவர்களோடு வந்து தங்கியதாகக் கருதப்படும். கருநாடக மாநிலம் சிரவணப்பெளகோளாவில் கி.பி.ஆறாம் நூற்றாண்டிற்குப் பின்னரிருந்தே கல்வெட்டுச் சான்றுகள் கிடைக்கின்றன. ஆனால் மதுரையைச் சுற்றியுள்ள குன்றங்களில் கி.மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டிலிருந்தே சமணசமயம் தொடர்பான கல்வெட்டுகள் கிடைக்கின்றன. தமிழ்நாட்டில் சமணம் முதன்முதலில் காலுங்கியது மதுரையிலும் அதனைச் சார்ந்த பகுதிகளிலேயும் எனலாம்.

கி.மு.மூன்றாம் நூற்றாண்டிற்கும் கி.பி மூன்றாம் நூற்றாண்டிற்கும் இடையில் சமணசமய இருக்கைகள் சங்ககால மன்னர்களின் தலைநகரைச் சுற்றியிருந்த குன்றங்களில் இருக்கின்றன. முக்கிய

நகரங்கள் துறைமுகங்களுக்குச் செல்லும் பெருவழிகளில் அமைந்திருந்தன. நிலையாமையை உணர்த்தும் பெருநகரங்களுக்கு அருகிலிருந்த சுடுகாடுகளுக்கு அருகில் இருந்தன. சங்ககாலச் சமணர்கள் வாழ்வு கடுந்துறவை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது. இதனால் ஊரைவிட்டு ஒதுங்கியிருந்த குன்றங்களில் அவர்களது இருக்கைகள் இருந்தன.

சங்ககாலத்திற்குப் பின்னர். இந்நிலை மாறியது. சமணசமயத்தில் ஏற்பட்ட கொள்கை மாற்றம் இதற்குக் காரணமாக அமைந்தது. சிலப்பதிகாரம் போன்ற பெருங்காவியங்கள், ஊரை ஓட்டி அமைந்திருந்த சமணசமய இருக்கைகள், ஊரின் உட்புறமிருந்த சமணர் வழிபாட்டுத்தலங்கள், துறவறத்தையும், இல்லறத்தையும் பின்பற்றிய சமணர்களின் வாழ்வு பற்றி நன்கு படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றன. நெகனூர்பட்டி, பறையன்பட்டு, பூலாங்குறிச்சி முதலிய இடங்களில் கிடைத்துள்ள கல்வெட்டுகள் சமணசமயம் பற்றிய பல அரிய செய்திகளைத் தருகின்றன.

கி.பி ஏழாம் நூற்றாண்டில் தமிழ்நாட்டில் பக்தி இயக்கத்தின் எழுச்சி காரணமாக சமணம் முற்றிலுமாக அமிந்து போகவில்லை. சமண சமயத்தின் வளர்ச்சிக்குப் பின்னடைவே ஏற்பட்டது. ஆனால் காலப்போக்கில் பக்தியியக்கத்தினை வளர்க்க வைதீக சமயம் மேற்கொண்ட உத்திகளைப் பின்பற்றி சமணசமயம் மறுமலர்ச்சி அடைந்தது. இதனை உறுதிப்படுத்தும் கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டிற்கும் பதினான்காம் நூற்றாண்டிற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தினைச் சார்ந்த ஏராளமான கல்வெட்டு மற்றும் சிற்பச்சான்றுகள் தமிழ்நாட்டில் உள்ளன.

கருநாடகப் பகுதியிலிருந்து வந்த திகம்பரசமணத்தின் அலை தமிழ்நாட்டில் இரண்டாவது கட்ட சமணசமய வளர்ச்சிக்குத் துணைபூரிந்தது. பொதுமக்களின் ஆதரவு மற்றும் கருநாடகப் பகுதியோடு தமிழ்நாட்டு மன்னர் கொண்டிருந்த அரசியல் உறவுகள் மணவுறவு உறவுகள் சமணத்தின் மறுமலர்ச்சிக்குக் காரணமாக அமைந்தன. இக்காலத்துச் சமண சிற்பக்கலை வளர்ச்சி குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும். பெண்களுக்குச் சமணம் மதிப்பளித்ததோடு சக்தி வழிபாடான இயக்கி வழிபாட்டிற்கும் மிகுந்த முக்கியத்துவமளித்து, வளர்த்துள்ளது. தீர்த்தங்கரர், இயக்கியர் குறித்த பல பக்தி பாடல்கள் இக்காலத்தில் தோன்றின.

விசயநகர் நாயக்கர் காலத்தில் தமிழ்நாட்டின் வடபகுதியிலேயே சமண சமயத்தின் வளர்ச்சியைக் காணமுடிகிறது. வைதீக சமயத்தின் ஆதரவாளர்களாக விளங்கிய விசயநகர-நாயக்க மன்னர்கள் சமண சமயத்திற்கு ஓரளவே ஆதரவளித்தனர்.

தமிழ்நாட்டில் சமண சமயத்தின் வளர்ச்சிப்போக்கு. அதன் கலைவளர்ச்சி, சமணத் திருவுருவங்களின் அமைப்புமுறை குறித்து இக்கட்டுரை காலவாரியாக வரலாற்று அடிப்படையில் விரிவாக எடுத்துக் கூறுகிறது. அதன் வளர்ச்சிக்கும், வீழ்ச்சிக்கும் உரிய காரணங்கள் குறித்து ஆய்வு செய்கிறது.

சிலப்பதிகர இசைத்தமிழ்

பேராசிரியர் எஸ்.கே.சிவபாலன்

இசைத்தமிழ் நூல்களில் பழமையானது சிலப்பதிகாரமாகும். பழம் தமிழிசை இலக்கணத்தின் பெரும் பகுதி இந்நூலினுள் மட்டும் புதைந்து கிடப்பதால், இந்நூலையே இசைத்தமிழின் முதல் நூலாகக் கருதலாம். மேலும் முத்தமிழ்க் காப்பியமாக விளங்கும் சிலப்பதிகாரத்துள், தமிழிசையின் பெருமையும் சிறப்பும் இன்றும் கலங்கரை விளக்கமாக ஒளிவிசிக்கொண்டிருக்கின்றதெனலாம். இந்நூலில் அரங் கேற்றுக்காதை, வேணிற்காதை, ஆச்சியார்குரவை, கானல்வரி முதலிய பகுதிகளில் காணப்படும் இசைச்செய்திகள், இசை இலக்கணத் தொடர்புடையவையாகும். இவற்றைத்தவிர மங்கல வாழ்த்துப்பாடல், மனையறம்படுத்தகாதை, கானல்வரி, வேட்டுவரி, ஆய்ச்சியார்குரவை, குன்றுக்குரவை, வாழ்த்துக்காதை, ஆகிய பகுதிகளில் இசையுடன் பாடுவதற்குரிய பல பாடல்கள் காணப்படுகின்றன.

அரங்கேற்றுக்காதையில் இசையாசிரியன், தண்ணுமையாசிரியன். கவிஞர் ஆகியோரின் இலக்கணம் மிகவும் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இசையாசிரியனுக்குரிய இலக்கணமாகப் பின்வரும் செய்திகள் கூறப்பட்டுள்ளன. கூத்துக்குரிய செந்துறை வெண்துறை என்னும் இரு பிரிவு பாடல்களுக்குப் பொருளாயமெந்த இயக்கம் நான்கினையும், முதனடை, வாரம், கூடை, திரள் அமைத்து இசைபுணர்த்தல் வேண்டும் எனவும் இயற்சொல், திரிசொல், திசைச்சொல்,

வடசொல்லென்று சொல்லப்படுகின்ற சொற்கள்
 இசைபூணும்படி கடைப்பிடித்து, இச்சொற்களில் புணர்ப்புடன்
 இசை வேறுபாடுகளையெல்லாம் குற்றந்தீர உணரவல்ல
 அறிவினையுடைவனாகவும், இயற்புலவன் நினைத்த
 கோட்பாடுகளையும், அதற்குத் தகுந்தவாறு ஆடலாசிரியன்
 அமைக்கும் ஆடல் தொகுதிகளையும் அதன்
 இலக்கணங்களையும் மனதிற்கொண்டு, இசையமைக்கத்
 தெரிந்தவனாகவும், இவ்வாறு அமைக்கும் போது குற்றம்
 தீர்ந்த நூல் வழக்காலே வகுக்கவும், விரிக்கவும்
 வல்லவனாகவும் இருத்தல் வேண்டும் எனவும், இவற்றைத்
 தவிர அரங்கேற்றுக்காதையில் யாழாசிரியன், குழலோன்,
 தண்ணுமை ஆசிரியன் ஆகியோரின் அமைதியும் விரிவாக
 கூறப்பட்டுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

கானல் வரியில் கோவலனும் மாதவியும் யாழ்
 வாசித்துப் பாடுமிடத்தில், யாழிசைக் கரணம் பற்றிய
 குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன.

கருணாமிரதசாகரம் என்னும் தமிழிசை நூலை
 எழுதிய பெருந்தகையாளராகிய திரு ஆபிரஹாம் பண்டிதரே,
 முதன்முதலில் சிலப்பதிகாரத்தில் ஆய்வு செய்து
 பாலைகளைப் பற்றி விளக்கி, அப்பாலைகளுக்குரிய
 மேளகர்த்தா இராகங்கள் எவை என்பதையும் கண்டறிந்தார்.

ஆய்ச்சியர்குரவை

ஆய்ச்சியர்குரவை	என்பது	பெண்கள்
-----------------	--------	---------

ஏழுகரங்களாக நின்று ஆடும் ஆட்டமாகும். ஏழுகன்னியரை நிறுத்தி ஏழிசைகளின் பெயர்களாகிய குரல்(ச), துத்தம்(ரி) கைக்கிளை(க), உழை(ம), இளி(ப), விளரி(த), தாரம்(நி) ஆகியவற்றை அவர்களுக்குப் பெயராக இட்டு கைகோர்த்து நின்று மாயவனைப் பாடிக்குரவையாடினர் என ஆய்ச்சியர் குரவை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. மேலும் இவ்வேழ தமிழிசைப்பெயர்களும் பொருளுடையனவாக அமைந்து விளங்குவதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்

குன்றக்குரவை

குன்றக்குரவை குறிஞ்சி நிலக் கடவுளான முருகப்பெருமானின் சிறப்புக்களை எடுத்துக் கூறுகிறது. கண்ணகி விமானத்தில் போன காட்சியைக் கண்ட குன்றவர் இவளே நம்குலத்தெய்வம் என்று அவளைப் போற்றிப் பாடுகின்றனர். மேலும் வேலன் வெறியாடிக்குறிசொல்லும் சிறப்பினையும் முருகப்பெருமானின் சிறப்புக்களையும் எடுத்துக் கூறுகின்றனர். மேலும் உழவர்பாடும் தொழில் பாடல்கள் பல, நாடு காண் காதையிலும் கொங்கணக்கூத்தர், குடகர் போன்றோர் பாடும் பாடல்களைக் கால்கோட் காதையிலும் நானில மக்கள் பாடும் பாடல்களை நடந்த்காதையிலும் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார் இளங்கோவடிகள்

சிலப்பதிகாரம் சுட்டும் சமூக நீதி.

பேராசிரியர் நா.ஞானகுமாரன்

சமூகமாய் வாழும் மாந்தர்கள் பல்நோக்கும் பல் நிலைத்தன்மை சார்ந்த வாழ்வியல் அமிசங்களைக் கொண்டவர்களாக இருத்தல் காணலாம். இவ்வாறு வாழும் சமூக மாந்தர்களிடையே ஒழுங்கினையும், ஒழுக்கத்தினையும் அமைதியினையும் சமத்துவத்தினையும் பேணுகின்ற தன்மையில் நீதி என்ற எண்ணக்கருத்து காத்திரமான வகையில் அமைந்துள்ளமை தொன்மையான காலத்தினின்று காணக்கூடியதாகம்.

காப்பியங்களில் ஒன்றான சிலப்பதிகாரம் சுட்டிநிற்கும் கதையமைப்பும் ஒரு கோணத்தில் இந்நீதியின் முதன்மையை எடுத்துரைக்கும் தன்மைக்குச் சான்றாக அமைந்திருப்பது நோக்குதற்குரியது. அன்றைய சமூகத்தில் நீதி பற்றிய எண்ணக்கருத்து எவ்வாறுமைந்ததென்பதும் அன்றைய காலத்திற்கும் இன்றைய காலத்திற்கும் ஒப்பிடுந்தரத்தில் இந்நீதி பற்றிய சிந்தனை ஆய்வுக்குரியதாகின்றது. நீதியான, நியாயமான சமூக வாழ்வு, அரசாட்சிகள் எவ்வாறு நிதியை பரிபாலித்தன என்பதனை எடுத்தாள்வதுடன் அவ்வமிசங்கள் தொன்மையான பண்பாட்டின் தராதரத்தினை எடுத்துணர எவ்வகையில் வழிவகுக்கு மென்பதனைச் சிலப்பதிகாரம் சுட்டும் சமூக நீதிவழி ஆராயப்படுவதாகின்றது.

சிலப்பதிகாரத்தில் பெண்

பேராசிரியர் சோ. கிருஷ்ணராஜா

ஒரு பண்பாட்டின் உன்னதங்கள் எனக் கருதப்பட்டவைகளை அப்பண்பாட்டிற் தோன்றிய காவியங்களில் வெளிப்படையாகக் கண்டு கொள்ள கூடியதாயிருக்கும். குறிப்பாக காவியப்பாத்திரங்கள் மானிடர்களாயிருக்கும். பட்சத்தில் இக்காப்பியம் தரும் அழகியர் இரசினைக்கப்பால் மனிதவாழ்க்கை, அவ்வாழ்க்கையின் அனைத்தும் விழுமியங்கள் போதனைகள் மற்றும் இன்னொன்னவை அடிப்படையில் நூலாசிரியனின் இலட்சியங்களைப் போதி ப்பதாயும் அதேவேளை அக்கால மாந்தரின் உலகியலான வாழ்க்கையை உள்ளிடாக வெளிப்படுத்துமென்ற எடுகோளின் அடிப்படையில் சிலப்பதிகாரம் தரும் செய்திகளை ஆதாரமாகக் கொண்டு “பெண்” பற்றிய அக்காலச் சித்திரிப்பை இக்கட்டுரை மதிப்பிட முயலுகிறது.

பொதுப்படையாக நோக்கும் பொழுது
 சிலப்பதிகாரம் சாதாரண பெண்ணான கண்ணகிக்கு பத்தினித் தெய்வம் என்ற உயர்ந்த ஸ்தானத்தைக் கொடுத்த பொழுதும், அடிப்படையில் ஆண்பாலாரின் உலகத்தில் பெண்களின் ஒடுக்கப்பட்ட நிலையை நயமான வார்த்தைகளில் வெளிப்படுத்துகிறது. ஒருபுறம் பெண்கள் ஆண்களின் உடமைப்பொருளாக, அதில்லமற்றவர்காளக் நெருக்கடிகளைச்

சந்திப்பவர்களாக துன்படப்படுவர்களாக இருப்பதையும்,
மறுபுறம் அத்தனை நெருக்கடிகளையும் துன்பங்களையும்
துணிவுடன் எதிர்கொள்பவர்களாகவும் செயற்பட்டனர்.

சமத்துவமற்ற ஆண்-பெண் பால்வேறுபாடு
இயற்கையின் இயல்பேயென்ற நிலைப்பாடு சிலப்பதிகாரத்தில்
உள்ளடங்கியிருப்பது தெளிவு. இவ்வாதப்படி ஆனாலும்,
பெண்ணும் வெவ்வேறுவிதமாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளரேன்பதே
அவர்கள் சமத்துவமற்றவர்கள் என்பதற்கான ஆதாரமாகும்.
கதையாடலின் கட்டமைப்பின்படி கண்ணகியும் ஏனைய பெண்
பாத்திரங்களும் மேற்படி கருத்துநிலைக் கட்டமை
ப்பினுள்ளேயே சிலப்பதிகாரத்திற் செயற்படுவதை
அவதானிக்க முடிகிறது. இக்கட்டுரை பெண்கள் பற்றிய
மேற்படி சிலப்பதிகார நிலைப்பாட்டை மதிப்பிட முயலுகிறது.

தமிழர் அழகியற் சிந்தனை

சிலப்பதிகாரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஓர் ஆய்வு
ர.என்.கிருஷ்ணவேணி

தமிழில் உள்ள ஐம்பெருங் காப்பியங்களில் ஒன்றான சிலப்பதிகாரம் பண்டைத் தமிழர் கலை, அழகியல் பற்றிய கருத்துக்களை விரிவாக எடுத்துக் கூறுகின்றது. முத்தமிழின் சிறப்பினை விளக்குவது சிலப்பதிகாரம். இது மூன்று கண்டங்களையும் முப்பது காதைகளையும் உள்ளடக்கியது. புகார் காண்டத்தில் இடம் பெறும் அரங்கேற்று காதை கணிகையர்குலத்திற் தோன்றிய மாதவி என்பாள்ஆடல், பாடல், அழகு எனும் மூன்றிலும் சிறந்து விளங்கியமையையும் பன்னிரண்டு வயதில் அரசவையில் ஆடல் அரங்கேற்றும் இடம் பெற்றமையையும் ஆடலாசான் இசையாசிரியன், இயற்றமிழ் புலவன் நண்ணுமை முதல்வன், குழலோன், யாழாசிரியன் என்போர் ஒருங்கு கூடி இசையமைத்தமை பற்றியும் விவரிக்கின்றது.

எண்ணும் எழுத்தும் இயலைந்தும் பண்ணாகும்
பண்ணின்ற கூத்துப் பதினொன்றும் - மண்ணின்மேற்
போக்கினான் பூம்புகார்ப் பொற்றோடி மாதவன்
வாக்கினால் ஆடரங்கின் வந்து

என்ற வெண்பா சகல கலைகளையும் கற்றுத் தேறிய மாதவி பதினொருவகை ஆடல்களை ஆடிப் புகழ் பெற்றமையை விளக்குகிறது.

கலையின் அழகு பற்றிய தத்துவமே அழகியல். இது ஆங்கிலத்தில் “Aesthetics” எனப்படும். Aesthetics எனும் சொல் Aesthetics எனும் கிரேக்க செல்லினடியாகத் தோன்றிய Aesthetics எனும் சொல் புலன் வழியாகப் பெறப்படும் காட்சியைக் குறித்து நிற்கின்றது. ஜேர்மன் கலைக்கொள்கையாளரான அலெக்சாண்டர் கொட்லிப் பாம்காட்டன்(1750) முதன் முதலில் Aesthetics எனும் செல்லைப் பயன்படுத்தினார். மனிதன் தன்னைச் சூழவள்ள இயற்கையின் அழகைப்புலன்வழியாகப்பெறும் அனுபவத்தை இச்சொல் விளக்கி நிற்கிறது. பாட்காட்டனாற் புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட அழகியற் துறை அவரைத் தொடர்ந்து வந்த தத்துவவியல் அறிஞர்களினால் வளர்த்தொடுக்கப்பட்டு இன்று தத்துவச் சிந்தனை உலகிலும் கலை இலக்கியத்திலும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு பகுதியாக விளங்குகின்றது.

இந்திய அழகியல் வடமொழிக் கவிதை இயலை அடிப்படையாகக் கொண்டு நன்கு வளர்ச்சி பெற்றதுடன். அலங்கார சாஸ்திரம் என்ற பெயரினாலும் அழைக்கப்படுகின்றது. பரதர் திருஷ்யகாவியமான நாடகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு ரசக் கொள்கையை விளக்கியமை நோக்குதற்குரியது. இந்திய அழகியலாளர்களின் சிறந்த, தனித்துவமான பங்களிப்பு ரசக்கொள்கையே.

கலைகள் உணர்ச்சியை வெளிப்படுத்துவதோடு அதனைப் பிறருக்கும் ஊட்டும் தன்மை உடையது. அழகுணர்வு என்பது தனிப்பட்டவரின் உள்ளம். புலனறிவுக்கு

ஏற்றவாறு அமைவது. அகமும் புறமும் ஒன்றும்போது அழகுணர்வு புலனாகும். கலைப்படைப்புக்கள் உள்ளத்தில் அழகுணர்ச்சியைத் தூண்டுவதோடு, அழகியலனுபவத்திற்கும் காரணமாகின்றன. அழகியலனுபவம் இன்பத்தையும் திருப்தியையும் தருகிறது. அழகு தரும் அனுபவம் ஏனைய பொருட்கள் தரும் இன்பத்தில் இருந்து வேறுபட்டது. கலை தரும் அனுபவம் ஏனைய பொருட்கள் தரும் இன்பத்தில் இருந்து பொதுமைப்படுத்தப்பட்ட உணர்ச்சிகள். அவையே பார்வையாளரது உணர்ச்சியைத் தூண்டி அவற்றை ரசமாந்தன்மைக்கு இட்டுச்செல்வன. இத்தகைய அனுபவ நிலையானது உணர்ச்சிகளின் செழுமைக்கும் மன ஒருமைப்பாட்டிற்கும் வழிவகுக்கின்றது.

இக்கட்டுரை சிலப்பதிகாரம் விவரிக்கும் கலைமரபுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு தமிழர் அழகியல் சிந்தனை மரபு பற்றி வெளிப்படுத்த முனைகிறது.

“கண்ணகியும் புனிதவதியும்”- ஓப்பீரு

வெ. கா.சிவப்பிரகாசம்.

1.0. அறிமுகம்

ஒரு பெண் தன் காதலனின் சொல்லிலும் செயலிலும் நம்பிக்கை கொண்டு அவனோடு இல்வாழ்வு நடத்தும் உரிமையைப் பழந்தமிழ்ச் சமூகத்தில் “ஒரு காலத்திலே” பெற்றிருந்தாள் அந்நிலையைக் காலப்போக்கிற புகுந்த “பொய்யும் வழுவும்” சீர்குலைத்தன. அதனால் சமூகப் பொறுப்புணர்வு உள்ளவர்கள் வரைவு அல்லது கரணம் என்னும் கட்டுப்பாட்டை அறிமுகம் செய்தனர்.

“பொய்யும் வழவும் தோன்றிய பின்னர்

ஜூயர் யாத்தனர் கரணம் என்ப“ (தொல்-பொருள்-)

இப்புதுநிலையில் ஒரு பெண்ணைத் தம்மகனுக்கு மணமுடிக்க விரும்பும் பெற்றோர் மணத்தூதர்களை அனுப்பி மணமங்கலத்தை நிறைவேற்ற முயலும் வழக்கம் உருவாயிற்று. அவ்வேளையில் ஒரு பெண் தன்பெற்றோரின் உற்றோரின் விருப்பத்தை ஏந்கும் சந்தர்ப்பங்கள் பெரும்பாலும் இருந்துள்ளன. அதனை ஏற்காத சந்தர்ப்பங்களும் நேர்ந்துள்ளன. பின்னைய சந்தர்ப்பங்கள் பற்றிய குறிப்புக்கள் திருவாசகம் (திருவெம்பாவை-19) பெரியபுராணம் (யெர்கோன் கலிக்காமநாயனார் புராணம்: பா-213) போன்ற இலக்கியங்களில் உள்ளன.

எனினும் வரைவு வழக்கம் கணவனின் பிழைமலிசெயல்களைத்தடுக்க ஒரு பெண்ணுக்கு உறுதியாக உதவவில்லை. இதற்குத் திருத்தகு மாமணி கண்ணகியின் வாழ்வும் கவிமாமணி புனிதவதியின் வாழ்வும் சிறந்த உதாரணங்கள் ஆகும்.

2.0 ആധിപത്യവരൈയ്ക്ക്

பெண்குலமாணிக்கங்கள் கண்ணகியும்
 புனிதவதியும் பதியகலாநிலை. பொறுமைபேண்டிலை, புலம்
 பெயர்நிலை, தெய்வீகநிலை ஆகிய கட்டடங்களில்
 எதிர்நோக்கிய சோதனைகளை இனங்காணல். அவற்றின்
 ஒற்றுமைக்கூறுகளையும் வேற்றுமைக்கூறுகளையும்
 பகுத்தறிதல். அக்கூறுகளை ஒப்பியல் நோக்கில் மதிப்பீடு
 செய்தல் என்பன இந்த ஆய்வின் உள்ளடக்கம் ஆகும்.

3.0 நோக்கங்கள்

- (அ) மனமங்கலம் வழங்காத பழந்தமிழ்ச் சமூகத்தில் பெண்களின் இல்வாழ்வுநிலை பற்றி அறிமுகஞ் செய்தல்.

(ஆ) அச்சமூகத்தில் வரைவு வழக்கம் புகுந்ததும் அவர்கள் எதிர்நோக்கிய பொதுப்பிரச்சினைகளையும், அவற்றின் காரணங்களையும் இனங்காணல்.

(இ) கண்ணக்கியும் புனிதவதியும் குடும்பவாழ்வில் முகங்கொடுத்த சோதனைகளின் ஒற்றுமைக்கூறுகளையும் வேற்றுமைக்கூறுகளையும் பகுத்தறிதல்.

(ஈ) முற்கூறிய இரு திறக்கூறுகளையும் ஓப்பியல் நோக்கில் மதிப்பீடு செய்தல்.

(உ) தொடராய்வுக்குரிய விடயங்களை முன்வைத்தல்.

4.0 தொடர்புடைய ஆய்வுகளின் மீள்நோக்கு

சிலப்பதிகாரப் பெண்மனிகளில் கண்ணகி.

மாதவி பற்றிய ஆய்வுகள் டாக்டர் மு.வரதராசன். வித்துவான் வெ.சுப்பிரமணிய ஆச்சாரி போன்றோரால் எழுதப்பட்டுள்ளன. கண்ணகியின் கற்பும் சீதையின் கற்பும் பற்றிய கருத்துரைகள் ஈழகேசரி இதழ்களில் சென்ற நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் வெளிவந்துள்ளன. கண்ணகி-மாதவி. கண்ணகி-சீதை ஆகிய இணைகள் பற்றிய சொல்லாடல்கள் இலக்கிய அரங்குகளில் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் நிகழ்ந்துள்ளன. ஆயினும் தமது கணவரின் பிழைமலிசெயற்பாடுகளின் பாதிப்புக்கு ஆளாகிய பெண்மனிகளான கண்ணகியையும் புனிதவதியையும் ஒப்பியல்நோக்கில் மதிப்பிடும் ஆய்வு இதுவரை மேற்கொள்ளப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. எனவே இந்த ஆய்வு ஒரு வழிகோலி முயற்சியாகும்.

5.0 முக்கிய கருத்தக்கள்

- 5.1 கண்ணகியும் புனிதவதியும் குடும்பவாழ்வுக்கு வேண்டிய பாரம்பரிய நற்குண நற்செயல்கள் அமைந்த வணிகர்க்குல மாணிக்கங்கள் ஆவர்
- 5.2 கண்ணகியின் முதற் பாதிப்புக்குக் கோவலனின் மிதமிஞ்சிய கலைச்சுவையும். புனிதவதியின் முதலாவது பாதிப்புக்கு அவள் கணவனின் மட்டற்ற நாச்சுவையும் வெளிப்படைக் காரணங்கள் ஆகும்.

- 5.3 கண்ணகியின் பொறுமை கோவலனின்கழிவிரக்கத்துக்கும் புத்தாக்கத்துக்கும் வித்திடப்புனிதவதியின் பொறுமை அவள் கணவனின் பயபக்திக்கும் மாற்று வாழ்வு நிலைபேற்றுக்கும் காரணமானது.
- 5.4 புனிதவதியின் புலம்பெயர்வு தனிமுயற்சியாகத் தொடங்கிக் கயிலை மலையில் சிவபிரானின் சொல்வடிவ ஆறுதல் பெறும் வாய்ப்பாகத் தொடர்ந்து இறுதியில் திருவாலங்காடு என்னும் தலத்தில் நடன சிவனின் அயலில் கீதபதியாக வாழும் அர்ப்பணவாழ்வாக நிறைந்தது.
- 5.5 ஆயின் கண்ணகியின் புலம்பெயர்வு கூட்டமுயற்சியாகத் தொடங்கி மதுரைமுதூர் மாதரியின் இல்லத்தில் ஆறுதலும் பாண்டியன் அநீதியில் ஆவேசமும் ஆகத் தொடர்ந்து இறுதியில் திருச்செங்குன்று என்னும் இடத்தில் உயிர்த்து வந்த தேவவிமானத்திலே செல்லும் விண்ணக வாழ்வாக நிறைகிறது.
- 5.6 கண்ணகியின் வாழ்வு “ஊழ்வினை உருத்தவந்து ஊட்டும்” என்னும் சமணக் கொள்கை விளக்கமாய் அமையப் புனிதவதியின் வாழ்வு சிவபக்திப் பிறவாப் பெருவாழ்வை அருளும் என்னும் சைவக் கோட்பாட்டு விளக்கமாய் திகழ்கிறது.
- 5.7 கண்ணகியின் தெய்வீகம் வரந்தரும் பத்தினிவழிபாடாகப் பலநாடுகளிற் பரவப் புனிதவதியின் தெய்வீகம் சிவாலயங்களில் அடியார் வழிபாட்டுக் கூறாகப் பரவியது

அரசுகளும் நாட்டுப் பிரிவுகளும்.

பேராசிரியர்.சி.க.சிற்றம்பலம்.

சங்ககாலத்தின் இறுதிக்கும் பல்லவர்காலத்தின் ஆரம்பத்திற்கு மிடையே உள்ள தமிழக வரலாற்றில் ஒரு தெளிவற்ற போக்கே காணப்படுகிறது. இதற்குக் காரணம் களப்பிரர் ஆட்சியே என்னாம். எனினும் கி.பி 7ஆம் நூற்றாண்டளவில் யாக்கப்பட்ட சிலப்பதிகாரம் போன்ற காவியங்களை நோக்கும் போது சங்ககால மரபுகள் காலத்திற்கேற்ப பெற்ற வளர்ச்சியை இனங்காண முடிகிறது. இந்நூலில் முடியுடை வேந்தர்களாகிய சேர். சோழ. பாண்டியர் ஆகியோரது ஆட்சியில் தமிழ்நாடு அரசியல் துறையில் பெற்றிருந்த பெருமைக்க வரலாறு பேசப்படுகிறது. அத்துடன் பொருளாதாரத்துறையில் இக்காலத்தில் ஏற்பட்ட வாணிப வளர்ச்சியால் நகரங்கள். துறைமுகப்பட்டினங்கள், அங்காடிகள் போன்றனவும் சிறப்பாக வளர்ச்சி கண்டன. எனினும் நகர கலாசாரத்தையும், உள்ளுரின் பழைய மரபுகளைப் பற்றி நின்ற கிராமிய கலாச்சாரத்தையும் இதன் ஆசிரியர் இளங்கோ அடிகள் மிகச் சிறப்பாக எடுத்துக் காட்டுகிறார். மூவேந்தர்களாகச் சேர், சோழ, பாண்டிய வம்சங்கள் தமிழகத்தை ஆட்சி செய்தாலுங்கூட சிலப்பதிகாரம் தமிழனர்வு மேலோங்கி, தமிழனர்வால் ஒன்றுபட்டு.

இத்தமிழன் மேன்மையை இமயம் வரை எடுத்துச் சென்ற தமிழன் ஆட்சியையே நவில்கிறது.

இத்தகைய தமிழரசின் வட எல்லையாக வேங்கடமும் தெற்கெல்லையாகக் குமரிமுனையும் கிழக்கு மேற்கெல்லைகளாகக் கடலும் விளங்கின. சேர, சோழ. பாண்டிய அரசுகளின் எல்லைகள் பற்றிச் சிலப்பதிகாரத்தில் தெளிவான சான்றுகள் காணப்படாவிட்டாலும் கூட தனிச் செய்யுளில் இவை பற்றிய விபரம் உண்டு. சேர, சோழ. பாண்டிய மண்டலங்களை உள்ளடக்கிய தமிழகம் செந்தமிழ் - கொடுந்தமிழ் என்ற மொழிவழிப் பிரிவுகளாகப் பன்னிரு பிரிவுகளைக் கொண்டிருந்ததைத் பழந்தமிழ்ச் செய்யுள் ஒன்றுடன் சிலப்பதிகாரத்தின் நூற் கட்டுரைப் பகுதியில் வரும் பின்வரும் அடிகளும் உணர்த்துகின்றன.

குமரி வேங்கடம் குண குட கடலா
மண் திணி மருங்கின் தண்தமிழ் வரைப்பில்
செந்தமிழ்-கொடுந்தமிழ் என்றிரு பகுதியின்
ஜந்தினை மருங்கின்.....

பழந்தமிழ்த் தனிச் செய்யுள் இச் செந்தமிழ். கொடுந்தமிழ் ஆகியன எவ்வாறு சேர. சோழ. பாண்டிய மண்டலங்களில் பிரிந்திருந்தன என்பதை விளக்குகின்றது. இவற்றுள் செந்தமிழ் வழக்கிலிருந்த தென் பாண்டிநாடு பாண்டிய மண்டலத்திலும், கொடுந்தமிழ் வழக்கிலிருந்த பிற நாடுகள், சேர, சோழ மண்டலங்களிலும் காணப்பட்டன.

வேணாடு, குட்டநாடு, சீதநாடு, கற்காநாடு, குடநாடு, பூழிநாடு, மலையநாடு ஆகியன சேர மண்டலத்தின் உட்பிரிவுகளாகவும், பன்றிநாடு, புனல்நாடு, அருவாநாடு. வடதலைநாடு ஆகியன சோழ மண்டலத்தின் உட்பிரிவுகளாகவும் விளங்கின.

வேந்தரை அடுத்த நிலையில் வேளிரும், குறுநில மன்னரும், சீஞார் மன்னரும் காணப்பட்டனர். நிலமானிய சமுதாயக் கட்டமைப்பு காணப்பட்ட அக்காலத்தில், போக்குவரத்து வசதிகளோ அன்றி வலுவான நிருவாகக் கட்டமைப்பை இயக்கும் நிருவாகிகள் வர்க்கமோ காணப்படாத அக்காலத்தில். மூவேந்தரின் நேரடியான ஆட்சிக்குப் பதிலாக இவர்களின் மேலாண்மையை அங்கீகரித்த உள்ளூராட்சி அமைப்பே உள்ளுரில் செயற்பட்டது.

சிலப்பதிகாரம் தமிழின் பெருமை வடநாட்டைத் தாண்டி இமயம் வரை சென்றதைச் செப்புகிறது. மூவேந்தர் மூவர்க்கும் இமயம் வரை சென்று தமது இலட்சனைகளைப் பொறித்த மரபு உண்டெனினும் இளங்கோ அடிகள் சோழ மன்னர் திருமாவளவனதும், சேரன் செங்குட்டுவனதும் வட இந்தியச் செலவைச் சிறப்பாக எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். இவர்களில் சேரன் செங்குட்டுவனையே “உலக மன்னனாக” அடிகள் சித்திரிக்கத் தவறவில்லை. இந்திய அரசுகளால் இவனின் மேலாண்மை அங்கீகாரம் பெற்றதோடு ஈழத்தரசரும் இதனை ஏற்றதை

சிலப்பதிகாரத்தில் வரும் “கடல்குழ் இலங்கைக் கஜபாகு மன்னனின்” குறிப்பு எடுத்துக் காட்டுகிறது. வட நாட்டுப் படைளடுப்பின் பின்னர் செங்குட்டுவன் வேள்வி செய்ததைச் சிலப்பதிகாரம் கூறுகிறது. இப்படை எடுப்புக்கள் பற்றிய செய்திகள் கூட ஒரு வகையில் நோக்கும்போது வழக்கிலிருந்த அரசியல் கோட்பாடுகளை மட்டுமே சுட்டி நிற்கின்றன எனலாம்.

மன்னன் ஆட்சிலே அக்கால மரபு எனினும், குடிதமீ. அறவழி நின்ற செங்கோலாட்சியே அக்கால அரசியற் சித்தாந்தமாக விளங்கியது. அரசியல் பிழைத்தோற்கு அறங் கூற்றாகும் என்பதை இறைமுறை பிழைத்த பாண்டியன் வரலாறு உணர்த்துகிறது. மன்னனுக்கு உதவியாக ஐம்பெரும் குழுவும் என்போயமும். பிறரும் செயற்பட்டனர். நீதி தவறான அரசியல். கலைகள் மேலோங்கி நாட்டில் வசியும் வளமும் சூரக்கும் என்பதை ஒவ்வொரு காண்டத்தின் இறுதியிலும் காணப்படும் பாக்கள் உணர்த்துகின்றன.

சமூக பண்பாட்டு மாற்றங்களிடை கண்ணகியின் அடையாளம்

கலாநிதி.என்.சண்முகலிங்கன்.

கண்ணகி சிலப்பதிகார காவியத்தின் நாயகி, கூடவே நிலவும் நாட்டார் இலக்கிய மரபுகள் பலவற்றிலும் ஆழ இடம்பிடித்த பாத்திரம். இவை அனைத்துக்கும் அப்பால் பல்வேறு சமூக-பண்பாட்டு மாற்றங்களிடையேயும் நின்று நிலைபெறும் வழிபடு தெய்வம்.

வரலாற்று வெளிகளிடை கண்ணகி ஜதீகத்தின் தோற்றுபுலமான இந்தியாவின் கேரள, தமிழ்நாட்டு புலங்கள் தொடங்கி இலங்கையின் சிங்கள. தமிழ் புலங்கள் வரை கண்ணகிக்கான வழிபாட்டு மையங்களும் சடங்குகளும் இன்றுவரை தொடர்வன. பல்வேறு இனத்துவக் குழுக்களினதும், மதகுழுக்களினதும் ஜதீக கலப்புகளிடை, கருத்தியல் மாற்றங்களிடை கண்ணகியின் அடையாளம் நெருக்கடிகளைச் சந்தித்த போதும் இன்னமும் அடையாளத்தை தக்கவைத்துக் கொள்ளும் நிலைமைகள் எவ்வாறு அமையப்பெற்றன? தாய்த்தெய்வ வழிபாடுகள் தொடர்பான மானுடவியல் ஆய்வு ஆர்வம் சில தசாப்த மௌனங்களின்பின் மீள துளிர்விட்டபோது எழுந்த கேள்விகளில் கண்ணகியின் இருப்பும் தொடச்சியும் இங்கு ஆய்வுப் பொருளாகும்.

பருநிலையில் இவ்வழிபாட்டு மரபுகள் சார்ந்த இலக்கிய மூலங்கள், ஆய்வு அவதானங்களை பகுப்பாய்வு செய்வதன்வழி கண்ணகியின் அடையாள நெகிழ் வெலைகளை

இனங்காட்டும் இவ்வாய்வு, நூண் நிலையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சில புலங்கள், வழிபாட்டு மையங்களினடியாக சமஸ்கிருதமயமாக்கம் போன்ற நெருக்கடிகளிடையேயும் முனைப்புப்பெறும். அதன் பண்பாட்டு முக்கியத்துவத்தினை தெளிவாக்கும்.

Carol christ (1983) போன்ற ஆய்வாளர்கள் பெண்ணிய சிந்தனையினடியாக தாய்த் தெய்வ எழுச்சி, நிலைபேற்றிற்கு கற்பிக்கும் மேலை அனுபவங்களுக்கு மறுதலையாக. பெண் பற்றிய மரபாந்த கருத்தியல்களை தமது சமூக மேலாண்மையைப் பேணும் வழிமுறையாகவே இங்கு கண்ணகியின் அடையாள மீட்சியும், தொடர்ச்சியும் அமைதலை இந்த ஆய்வு உறுதி செய்யும். குறியீட்டமர்வு (Symbolism) தொடர்பான பண்பாட்டின் இரட்டை விழுமிய நிலைமையும் இதன் வழி வெளிப்படுத்தப்படும்.

**சிலப்பதிகாரக் காலப் பின்னணியில்
தொல்லியற் சான்றுகள் காட்டும்
சமூகத்துச் சிவ வழிபாடு**

கலாநிதி பரமு புஷ்பரட்னம்

தமிழகப்	பண்பாட்டின்	பல்வேறு
பரிமாணங்களை	எடுத்துக்	கூறும் பண்டைய தமிழ்
இலக்கியங்களில்	இரட்டைக்	காப்பியங்களில் ஒன்றான
சிலப்பதிகாரத்திற்குத் தனிச்சிறப்புண்டு.	காப்பியங்களில்	இலக்கியம் பற்றி
ஆராய்ந்த அளவிற்கு பிற பண்டைய தமிழ் இலக்கியங்கள்	ஒன்றான ஆராய்ந்த அளவிற்கு பிற பண்டைய தமிழ் இலக்கியங்கள்	பற்றி ஆராயப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. ஆயினும் இந்நால் தோன்றிய காலம், அது கூறிச் செல்லும் சமய அறநெறிக் கருத்துக்களையிட்டு அறிஞர்களிடையே வேறுபட்ட கருத்துக்கள் காணப்பட்டாலும் அவ்விலக்கியத்தினாலைக் ஏற்றத்தாழ கி.பி7ஆம் நூற்றாண்டுவரை தமிழகத்தில் நிலைத்திருந்த சைவ, சமண மதங்கள் பற்றியும். அவற்றின் பண்பாடு பற்றியும், அறியப் பெறிதும் உதவுகின்றது. அவற்றுள் சைவ சமயத்தின் முழுமுதற் கடவுளான சிவன் பற்றிய செய்திகள் அவனுக்குரிய அடைமொழியாலும். ஆலயங்களாலும். சின்னங்களாலும் வருணித்துச் செல்லப்படுவது அக்காலப் பகுதியில் சிவ வழிபாடு பெற்றிருந்த சிறப்பிற்குச் சான்றாக அமைகிறது.
தமிழகத்தைப்	போல்	சமூகத்திலும் சிவ
வழிபாட்டிற்குத் தொன்மையான. தொடாச்சியான வரையறை உண்டு. ஆயினும் இவ்வழிபாடு ஈழத் தமிழரிடையே தோன்றி	வழிபாடு	

வளர் இனம். மதம், மொழி, பண்பாடு என்பவற்றால் ஒன்றுபட்ட தமிழகத்தின் செல்வாக்கே முக்கிய காரணம் என ஆதாரங்கள் காட்டப்படுகின்றன. இதற்கு ஈழத் தமிழரது தொடக்க கால இலக்கிய மரபு அறியப்படாத நிலையில், அவர்களது பண்டைய கால மதம் பற்றிய ஆய்வுகளுக்கு தமிழக இலக்கியங்களையே முதன்மைச் சான்றுகளாகப் பயன்படுத்தி வருவதும் ஒரு காரணமாக இருக்கலாம்

ஆயினும் ஈழம் பெளதீக் அடிப்படையில் தமிழகத்தில் இருந்து வேறுபட்ட ஒரு தனிப்பிராந்தியமாகும். இதனால் தமிழகத்தில் அதன் புவியியல் தன்மைக்கு ஏற்ப வட்டார அடிப்படையில் அதன் பண்பாட்டிலும் மத வழிபாட்டிலும் தனித்துவமான அம்சங்கள் தோன்றி வளர்ந்தது போல, ஈழத்திலும் தோன்றி வளர்ந்திருக்கலாம் எனக் கூறுவதில் தவறில்லை. இதை இலக்கியங்களைக் காட்டிலும் நம்பகத் தன்மை வாய்ந்த சமகால ஈழத்து தொல்லியற் சான்றுகளை சிலப்பதிகாரம் தோன்றிய காலப் பின்னணியில் வைத்து நோக்கும் போது ஈழத்து சிவ வழிபாட்டில் நான்கு பிரதான அம்சங்களை அவதானிக்க முடிகிறது.

1) வரலாற்றுத் தொடக்கத்தில் சிவனுடன் தொடர்புடைய செய்திகள் தமிழக வரலாற்று மூலங்களில் குறிப்பாகச் சங்க இலக்கியத்தில் காணப்பட்டாலும் எந்த இடத்திலும் சிவன் என்ற பெயர் காணப்படவில்லை. ஆனால் சமகால ஈழத்தில் இப்பெயர் பாளி இலக்கியங்கள், கல்வெட்டுக்கள், நாணயங்கள் என்பவற்றில் விரவிக் காணப்படுகின்றன.

2) கி.பி. 6இம் நூற்றாண்டுக்கு முன் தமிழகத்தில் சிவ வழிபாடு முக்கியத்தவம் பெற்றிருந்ததற்கு அதிக சான்றுகள் காணப்படவில்லை. ஆனால் அதே காலப்பகுதியில் இவ்வழிபாடு ஈழத்தில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தற்குப் பல சான்றுகள் காணப்படுகின்றன.

3) தமிழகத்தில் சங்க காலம் தொட்டு சோழர் காலம் வரை வெளியிட்ட நாணயங்களில் இம் மரபு கி.மு. 3இம் நூற்றாண்டிலிருந்து காணப்படுகிறது.

4) தமிழகத்தில் கற்கள் கொண்டு அமைக்கப்பட்ட ஆலயங்கள் கி.பி 6இம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னரே தோற்றம் பெறுகின்றன. ஆனால் ஈழத்தில் தமிழகத்திற்கு முன்னொடியாகவே இவை தோற்றம் பெற்றிருக்கலாம் என்பதற்குரிய சான்றுகளும் காணப்படுகின்றன. இந்த வேறுபாடுகள் ஈழச் சிவ வழிபாடு இந்தியா குறிப்பாகத் தமிழகச் செல்வாக்கிற்கு உட்பட்டு வளர்ந்து வந்திருந்தாலும் அது பண்டு தொட்டு ஈழத்திற்கே உரிய சில தனித்துவமான அம்சங்களையும் கொண்டு வளர்ந்ததைக் காட்டுகின்றன எனலாம். இவற்றை அன்மைக் காலத்தில் கிடைத்த தொல்லியற் சான்றுகள் கொண்டு ஆராய்வதே இவ்வாய்வின் கருப்பொருளாகும்.

கோவலன் - கண்ணகி, மரதவி ஆளிடைத்தொடர்பு □ ஓர் உளவியல் ஆய்வு

க. சிவானந்தமூர்த்தி

பண்டைய தமிழ் இலக்கியங்களில் இரட்டைக் காப்பியங்களில் ஒன்றான சிலப்பதிகாரத்திற்கு தனிச்சிறப்புண்டு. இவ்விலக்கியம் சுட்டிச் செல்லும் பண்பாட்டுக் கோலங்கள் பற்றி ஆராய்ந்த அளவிற்கு பிற பண்டைய தமிழ் இலக்கியங்கள் பற்றி ஆராயப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. ஆயினும் இவ்விலக்கியத்தையிட்டு அடியார்க்கு நல்லார் தொட்டு இற்றைவரை ஆராய்ந்த அறிஞர்கள் பலரும் இளங்கோ அடிகள் கண்டு காட்டிய அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு அறங்குற்றாகும், கற்புக்கரசியை போற்றுதற்கரியர், ஊழ்வினைப்பந்தம் என்பவற்றையே ஆய்வின் முதன்மைக் கருத்தாக எடுத்து ஆராய்ந்துள்ளனர்.

ஆயினும் இந்த ஆய்வு இம்முன்றினையும் சுட்டிச் செல்லும் அதேவேளை சாமானிய வாழ்வியல் தொடர்புகள், அத்தகைய வாழ்வியல், மரபுகள் குறித்து குந்தகமாய் காணப்பட்ட விடயங்களை ஆய்வின் முக்கிய கருப்பொருளாய்க் கொண்டுள்ளது. அதன் அடிப்படையில் கோவலன் கண்ணகி உறவு, பிரிவு மாதவியுடனான தொடர்புகள், அரசின் அழிவுகள், மரணங்கள், துறவுகள் இவற்றின் அடியாகத் தோன்று ஆளிடைத் தொடர்புகள், உறவுகளின் மலர்வுகளாக உளவியலாளர்கள் குறிப்பிடும் உடற்கவர்ச்சி, ஒத்திசைவு அவற்றில் உளவியல் கொண்டிருக்கும் முக்கியத்துவம், காதல் உறவுகளில் மனோர்த்தியான காதலைக் காட்டிலும் யதார்த்த நிலைப்பட்ட காதல் பெறும் முக்கியத்துவம் என்பனவே ஆய்வின் முதன்மைக் கருப்பொருளாக அமைகின்றன.

சிலப்பத்காரம் தமிழர் வரலாறும்

பேராசிரியர்.சி.பத்மநாதன்.

இளங்கோ என்ற புலவரினால் யாக்கப்பட்ட சிலப்பதிகாரம் என்ற தமிழ்ப் பேரிலக்கியத்தினைப் போற்றாத தமிழகக் கவிஞர்கள் இல்லை என்று குறிப்பிடுமொவிற்கு அவ்விலக்கியமானது தமிழக மக்கள் மத்தியிலும், அரசவை மட்டத்திலும் நன்கு அறியப்பட்டிருந்தது. ஆயினும் சிலப்பதிகாரக்காதை, அதன் ஆசிரியர் வாழ்ந்த காலம் என்பன பற்றித் தமிழ் அறிஞர்களிடையே பலவிதமான கருத்துக்கள் நிலவிவந்துள்ளன. கி.பி 2ஆம் நூற்றாண்டிற்குரிய சேரன் செங்குட்டுவன் மரபோடு சிலப்பதிகாரக் காதை இணைக்கப்பட்டுள்ள போதும், அது இலக்கியமாக எழுந்த காலம் கி.பி 5ஆம் நூற்றாண்டாகும் என மு.இராகவையங்கார் போன்றோர் புதிய காலவரையறையை முன்வைத்துள்ளனர். சிலப்பதிகாரத்தில் வரும் வானசாஸ்திரக் குறிப்புக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவ்விலக்கியம் கி.பி 8ஆம் நூற்றாண்டில் எழுந்திருக்கலாம் என எல்.டி.சவாமி கண்ணுப்பிள்ளை வலியுறுத்தினார்.

எனவே சிலப்பதிகாரம் தோற்றம் பெற்ற குழந்தை. பின்னணி நிலம் காலவரையறை தொடர்பாக பல பிரச்சினைகள் காணப்பட்டாலும் தமிழர் வரலாற்று அவ்விலக்கிய வடிவம் தனித்துவமானதொரு

பதிவியல்/எழுத்தியல் முறையை தோற்றுவித்துவிட்டிருந்தது என்பதற்கு அவ்விலக்கியத்தினுள்ளும் புறமுமிருந்து ஆதாரங்களை எடுத்துக்காட்ட முடியும். மணிமேகலை என்ற காவியத்துடன் சிலப்பதிகாரத்தினை இணைத்துப் பார்க்குமிடத்து ஒரு நீண்ட தமிழியல் பண்பாட்டு முகிழ்பின் தொடர்ச்சியை அவ்விரட்டைக் காப்பியங்கள் தருவதோடு முதன்முதலாகத் தமிழ்மொழியில் தமிழகத்திற்கு அயலிலும், தூரத்திலும் அமைந்திருந்த நாடுகள், அரசுகள், சமயத் தலங்கள், தத்துவ மையங்கள், கல்விக்கூடங்கள், வாணிகக் கூட்டுக்கள், துறைமுகங்கள், சந்தைகள். சாத்துக்கள் என்றேல்லாம் விரிந்த தமிழ்ப் பண்பாட்டு மரபின் விரிவாக்கத்தை எடுத்துப் பேசுவதனையும் காண்கின்றோம்.

சமயக்கண்	கொண்டு	நோக்குமிடத்து
சிலப்பதிகாரத்தையும்	அதனை	ஆக்கியளித்த
இளங்கோவடிகளையும் சைவம்: சைவர் என்றும், சமணம்:		
சமணர் என்றும் பலவாறு குறிப்பிடப்படுவதனைக் காணலாம்.		
இருந்தும் இளங்கோ என்ற பெயர் ஓர் இயற்பெயராக அமையாத முறையைக் கொண்டு		நோக்குகையில்
அப்பெயருக்குரியவரை சமண மரபுக்குரியவர் என்று கொள்வதும் கடினமே.		
புணையப்பட்ட ஓர் அம்சம் என்பதே உண்மை.		

சுருங்கச் சொன்னால் சிலப்பதிகாரம் அரச தர்மத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட அறங்கருத்தினை பொது

மக்களுக்கு ஜனரஞ்சகப்படுத்தப்பட்ட வகையில்
விளக்குவதற்காக எழுந்த ஓர் இலக்கிய வடிவமாகும்.
அத்தேவை அக்காலத்தில் வாழுந்த புலவர்களுக்கிருந்தது.
அறக்கருத்துக்களை மக்களுக்கு எடுத்துப் புகட்டவேண்டிய
குழந்தெயில் சிலப்பதிகாரம் பொருத்தமான ஜதீகக்
கதையுருவுடன் படைக்கப்பட்டது. சமண - பௌத்த - சைவ
மதங்களின் பின்னணியில் வாணிபக் கட்டமைவு முறையில்
நடத்தைப் பண்புகள் அருகிப் போவதனால் அறம் பிழைக்கும்
என்ற தொனியில் சிலப்பதிகாரக் கதையுரு
வளர்த்தெடுக்கப்பட்டது. அவ்வழியே தமிழ் மக்களின் சமூக -
பண்பாட்டு வரலாற்று கருவுலமாகவும். விதேசத்
தொடர்புகளினால் ஏற்படும் சிந்தனை மாற்றங்களை விளக்கும்
இலக்கிய வடிவமாகவுமே சிலப்பதிகாரக் காப்பியம்
வடிவமைக்கப்பட்டது. அக்காவியப் படைப்பினாடே தமிழ்ச்
சமூகத்தின் மத்தியில் செல்வம் படைத்த - கலைகளை
நேசிக்கும் ஒரு மத்தியதர சமூகம் உருவாகிச் சென்ற
வரலாற்றுப் போக்கினை இளங்கோ அடிகள் மிகத்
துல்லியமாகப் படம் பிடித்துள்ளனர்.

324, பலாலி வீதி யாழ்ப்பாணம்